

якісно новий рівень. У таких мережах інформація поглинається користувачами набагато більше й швидше, ніж під час користування електронною поштою, оскільки швидкі Інтернет-канали дають змогу користувачам легко обмінюватися відеокліпами, фотографіями, музичними файлами [9]. Іншими словами, можна сказати, що вірусний маркетинг – спосіб впливу на цільову аудиторію, коли аудиторія сама, свідомо чи несвідомо, просуває бренд, товар або послугу.

Таким чином, на основі вищезгаданого можна говорити про те, що вірусний маркетинг, сьогодні вважається одним із досить ефективних методів Інтернет-маркетингу. Цей метод інколи є дуже дієвим, а ефект від нього – швидким. Та найголовніше те, що механізм розповсюдження вірусного маркетингу є абсолютно безкоштовним. Проте до створення вірусного контенту слід ставитися дуже серйозно, адже вірусний маркетинг є досить непередбачуваним.

Література

1. Вирин Ф. Інтернет-маркетинг: полный сборник практических инструментов. Москва, 2012. 128с.
2. Rushkoff D. Media Virus. URL: <https://ru.scribd.com/document/253617497/RushkoffDouglas-Media-Virus-Hidden-Agendas-in-Popular-Culture-2nd-1996-no-OCR-pdf>.
3. The Virus of marketing. URL: <https://www.fastcompany.com/27701/virus-marketing>.
4. Крысов А. Вирусный маркетинг и специальные мероприятия. Ч. 1. URL: <http://www.affect.ru/articles/article/show/81.htm>.
5. Вірусний маркетинг: основні прийоми. URL: <http://delonovosti.ru/main/1335>.
6. Вірусний маркетинг: що, як і навіщо? URL: <http://arhiv-statей.pp.ua/business/4490-virusnyj-marketing-htokak-i-zachem.html>.
7. Демченко А.О., Раца О.Б. Вірусний маркетинг – переваги та недоліки. URL: http://www.nauka.com/Economics/6_97121.doc.htm.
8. Мандич О.В., Романюк І.А., Нікітіна О.М. PR-маркетинг як один з інструментів підвищення конкурентоспроможності підприємства. *Вісник ХНТУСГ : економічні науки*. Вип. 177. 2016. С. 160-165.
9. Мороз Л.А. Проблеми використання нестандартних методів маркетингових комунікацій. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. 2010. № 690. С. 109-113.

ІННОВАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ ПІДПРИЄМСТВ БУДІВЕЛЬНОГО КОМПЛЕКСУ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ

Сафонова Д.Р., магістр 2-го року навчання спеціальності «Облік і аудит» факультету «Економіки і підприємництва»

Суська К.В., магістр 2-го року навчання спеціальності «Облік і аудит» факультету «Економіки і підприємництва»

Світлична В.Ю., к.е.н., доцент кафедри Фінансово-економічної безпеки, обліку і аудиту

Харківський національний університет міського господарства імені О.М. Бекетова

Будівельний комплекс – один з найважливіших комплексів держави, від

якої залежить ефективність функціонування всієї системи господарювання в Україні. Інноваційна політика підприємств будівельного комплексу спрямована на підвищення їх конкурентоспроможності, зміцнення їх інноваційного потенціалу та освоєння нових напрямів інновацій з урахуванням впливу зовнішнього середовища.

Інноваційний характер функціонування будівельних підприємств створює передумови для зростання продуктивності їх праці і та покращення добробуту кінцевих споживачів.

На макрорівні інновації прийнято вважати «двигуном» і стимулом росту ефективності економіки будь-якої держави. На рівні підприємства впровадження інновацій обумовлює: оптимальне використання й ріст науково-технічного потенціалу даного підприємства; підтримку високих темпів розвитку й рівня прибутковості; зміцнення конкурентоспроможності виробленої продукції (товарів, робіт, послуг).

Дослідження з питань інноваційних основ функціонування підприємств, у тому числі й будівельних, викладені в роботах: Бубенко О.П., Вознюк Ю.В., Волк О.М., Есипенко А.Д., Камбур О.Л., Карпенко А.В. та ін. [1-5].

У той же час залишається дискусійним питання вибору найбільш оптимальних джерел фінансування інноваційної діяльності будівельних підприємств України. Метою даної роботи виступає дослідження основних питань побудови політики інноваційного розвитку підприємства будівельного комплексу та визначення джерел її фінансового забезпечення.

Світовий досвід підтверджує, що інтенсивний розвиток інноваційних технологій і наукових розробок, оптимальний механізм їх фінансування, – у сукупності, прямо впливає на ефективність розвитку держави. Більше того, інноваційна модель розвитку закладає основи майбутнього даної держави у світовому економічному просторі.

Виділяють два основні напрямки інноваційного процесу, що мають безпосереднє відношення до будівництва:

– зростання питомої ваги інноваційно-орієнтованих підрядних робіт (тобто, будівельно-монтажних робіт, що безпосередньо забезпечують впровадження нової техніки, нових технологій чи виробництва нових продуктів) у загальному обсязі будівельно-монтажних робіт;

– інноваційна перебудова самого будівельного комплексу (інноваційне технічне оснащення будівельно-монтажних робіт, технологічні інновації, інновації в сфері організації й управління будівельно-монтажними роботами).

Узагальнюючи численні дослідження з питань інновацій у будівництві [6-9], можна виділити такі основні причини кризи інноваційних основ розвитку будівельних підприємств України:

1) консерватизм будівельних підприємств, вкрай повільне впровадження й широкого поширення нових технологій;

2) обмеженість інформації щодо досвіду здійснення будівельних інноваційних проектів;

3) відсутність адекватних трансформаційному періоду механізмів управління інноваційною діяльністю;

4) порушення зв'язків між науковими організаціями та будівельними підприємствами;

5) загрозові обсяги зношеності фондів, техніки й технології будівельного виробництва;

6) нерозвиненість системи захисту прав інтелектуальної власності, яка обумовлює високий економічний ризик процесу реалізації вітчизняними винахідниками й розроблювачами своїх нововведень;

7) загальнополітичні й фінансові труднощі в державі, що зумовлюють кризу фінансового забезпечення інноваційної діяльності підприємств будівельного комплексу;

8) недостатність обсягів фінансування інноваційної діяльності.

Формування й реалізація оптимальної моделі фінансування інноваційного розвитку будівельних підприємств повинно базуватися на вирішенні наступних важливих питань:

– пріоритетне державне стимулювання базисних інновацій будівництва, спрямованих на досягнення соціально значимого ефекту;

– створення державної фінансової підтримки та стимулювання інноваційної діяльності будівельних підприємств;

– цільове використання власних коштів ресурсів для фінансування інновацій (при цьому провідна роль в акумуляції цих коштів належить цінovій політиці);

– розвиток інноваційної культури, як на рівні держави, так і на рівні підприємства.

Вирішення основних питань, пов'язаних із механізмом фінансування інноваційної моделі розвитку підприємств будівельного комплексу, зумовить надходження додаткових інвестицій у сферу інноваційного розвитку будівництва, забезпечить оптимізацію структури виробничого капіталу, а також активізацію енергозберігаючої діяльності вітчизняних підприємств будівельного комплексу.

Література

1. Бубенко О.П. Інноваційні складові підвищення ефективності будівельних підприємств // БізнесІнформ. 2012. № 12. С. 156-161.

2. Вознюк Ю.В. Джерела фінансового забезпечення будівельного процесу // Вісник Національного університету водного господарства та природокористування. 2007. Вип. 3 (39). С. 46-51.

3. Волк О.М., Шашко М.В. Проблеми та перспективи інноваційної діяльності у будівельній галузі України // Вісник СумДУ. 2012. № 1. С. 115-121.

4. Есипенко А.Д. Інвестиційний та інноваційний розвиток будівельної галузі України в умовах світової фінансової та економічної кризи // Сучасні технології, матеріали і конструкції у будівництві. 2009. № 2. Т. 7. С. 120-122.

5. Камбур О.Л., Петрищенко Н.А. Підтримка інноваційного розвитку будівельної галузі // Можливості та перспективи забезпечення стійкого економічного розвитку України: проблеми та шляхи вирішення: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. 17-18 лют. 2012 р. К.: Київський економічний науковий центр, 2012. Т. 1. С. 19-20.

6. Карпенко А.В. Рівень фінансування інноваційної діяльності в Україні // Економічні інновації. 2013. Вип. 54. С. 72-78

7. Норкіна Т.П., Скарбун З.О. Удосконалення управління інноваційним розвитком підприємств будівельної галузі // Економіка будівництва і міського господарства. 2013. № 1. Т. 9. С. 55-62.

8. Петрищенко Н.А. Аналіз стану будівельної діяльності у регіонах України // Економіка: реалії часу. 2015. № 4 (20). С. 192-197.

9. Федотова С.Ю. Вдосконалення методологічних підходів до оцінки конкурентоспроможності продукції та послуг інноваційно-інвестиційних підприємств будівельного комплексу України // Економіка та держава. 2010. № 10. С. 95.

ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ ЛЮДСЬКИМИ РЕСУРСАМИ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ТУРИСТИЧНОЇ ІНДУСТРІЇ

Світлична Д.М., студентка 2 курсу факультету Менеджменту

Оболенцева Л.В., д.е.н., доцент кафедри Туризму і готельного господарства

*Харківський національний університет міського господарства
імені О.М. Бекетова*

Не можливо «з нуля», не враховуючи досвід управління персоналом зарубіжних країн світу запропонувати та створити щось нове, функціональне в управлінні трудовою діяльністю працівників для вітчизняного підприємства. Обов'язковим є розгляд моделей, що вже успішно функціонують, вивчення їх історії та становлення. Накопичений світовий управлінський досвід створює передумови для успішного вирішення вітчизняних проблем управління персоналом, зокрема, в аспекті управління трудовою поведінкою працівника на підприємстві.

Управління трудовою діяльністю персоналу на підприємстві в різних країнах світу має свої специфічні особливості, без дослідження яких неможливо сформулювати досконалі підходи до удосконалення вітчизняної системи управління персоналом.

Роль і функції персоналу розвиваються під впливом розвитку моделей людського суспільства, змінюють актуальні предмети виробництва. Науково-технічна революція і зростання доходів населення в постіндустріальному суспільстві сприяли переходу від виробництва товарів, характерного для індустріального суспільства, до надання послуг. Цей перехід зробив найбільш цінними економічними ресурсами професіоналізм, здатність до навчання і креативність людини [1].

Для того щоб в сучасних умовах, де поєднані ознаки усіх моделей суспільства, забезпечити надійну життєдіяльність підприємству, необхідно звертати увагу також на закордонний досвід щодо використання основного ресурсу – персоналу.

Роботодавці відзначають, що виникають і деякі труднощі в роботі з молодими фахівцями, які проявляються в наступному:

- 1) бажання швидкого просування по кар'єрних сходах;
- 2) відсутність професійного розуміння в досягненні цілей організації;
- 3) бажання високої заробітної плати.